

A Föld Világnapja

(szeretem a családom)

Általában én nem csak a Föld Világnapján, hanem a hétköznapokban is szeretek a Földért tenni. A papámmal meg az anyukámmal madáretetőket készítünk és kirakjuk a diófánkra. A mamámnak segítek a virágok rendezésében. Én régebben a Földről készítettem egy dalt is, és esténként szívesen hallgatom vissza. A szomszéd cicusának viszek egy kis enni valót, mert szegényke el van hanyagolva, de legtöbbször más cicáknak is szívesen adok enni, mert a mi cicáink bentiek, így nem bánják, ha kint esznek a többi cicusok. Néha kimegyek a játszótérre és összeszedem szemetet, persze gumikesztyűvel is fertőtlenítővel. Anyukám szelektálni szokott, így a környezetet nem bántjuk a műanyaggal. A papám komposztálni szokott a maradék zöldség-gyümölcs héjakból, bár nem valami rózsa illatú. Mi hármas testvérek kint rendbe tesszük a kertet, és ha van rá alkalom, virágokat ültetünk, a méheknek. A családom az iskolai és az óvodai alapítványt is támogatja. Legfőbb célunk ezzel, hogy minél több programot tudjunk szervezni, pl.: szelektív hulladék gyűjtés, papírgyűjtés, szemét szedés stb.. A Puha Fészek alapítványt annak érdekében támogatjuk, hogy a madár barát óvodák madáretetőket, madáreleséget biztosítsanak, és fákat ültessenek. Általában biciklivel vagy sétálva megyünk suliba és megyünk haza, így az autó káros anyagának kibocsátását mellőzzük, így környezet védelmet biztosítunk. Az ételeket itthon csináljuk meg, az alapanyagot megtermeljük magunknak, saját befőtteket készítünk (meggy, paradicsomsűrítmény, szeder, barack, birsalma, málna befőttek.), a veteményest mi magunk gondozzuk, így a boltban vett doboz, zacskó, fólia nem lesz fölöslegesen kidobva. Nem veszünk gyümölcsleveket mert azt saját magunk is megtudjuk termelni, és nem a flakonok gyűlnek itthon, hanem a jól lakott gyerekek. Kirándulásra kulacsot viszünk, mellőzzük a flakon megvételét. Ha kinővünk valamit (pl.: roller, ruha, játék stb.) vigyázunk előtte rá, mielőtt tovább adjuk rokonoknak, barátoknak, ismerősöknek, szegényeknek, és így adományozunk is. Környezet kímélő sampont veszünk, és újrahasznosítható flakonokat. Rászorulóknak segítünk, ételben, iskolai felkészülésben, és ruha ügyileg is. Ha megmaradt volna valamennyi kaja (bár ez elég sokszor valószínűtlen) akkor a kutyijainknak adjuk. Többnyire használt rollert, biciklit, görkorcsolyát, könyvet választunk az új helyett, és annak legalább van egy története, hogy vajon mennyi gyerek használhatta és milyen szép emlékek fűznek hozzá (de most a további években ez képtelenség lesz az egészségünk miatt). Az adott dolgokat, ha lehet, újra hasznosítjuk. Nem használunk eldobható szájmascot, varrunk magunknak. Ha vásárolni megyünk, nem veszünk zacskót, hanem viszünk magunkkal műanyag kosarat.

Elhatároztam a közeljövőben – mivel állatorvosnak szeretnék tanulni – hogy támogatni fogom az Állatmenhelyeket, viszünk fertőtlenítőket és kutyi tápot. Ha úgy van, más állatoknak is viszünk enni valót. Önkénteskedni fogok állatmenhelyeken, egyaránt az állatoknak és az ott dolgozóknak is besegítek. Első sorban a Dobbant-Lak Állatvédő Egyesületnek fogok segíteni, ott lovakat és más állatkákat kell ápolni, utána már más állatmenhelyekre is fogok járni ilyen tízen valahány éves koromban (tehát 18 éves korom körül). Nagyon szeretem az állatokat és szeretek rajtuk segíteni, mert ők is megtudják a szeretetükkel hálálni.